

שבת הקהילות המאורכות

הצעות לשיח קהילתי – 'מקום בעולם'

1. מקום בעולם – מקומה של הקהילה במרחב הגדול

"ויעש לבית חלוני שקפים אטמים" [מלכים א ו, ד נאמר על שלמה ובית המקדש].
אמר רבי אבין הלוי: את מוצא, מי שבקש לעשות לו חלונות - עושה אותם רחבות מבפנים וצרות מבחוץ. למה? שיהיו שואבות אור.
אבל חלונות של בית המקדש היו רחבות מבחוץ וצרות מבפנים,
למה? שיהיה האור יוצא מבית המקדש ומאיר לעולם. (ילקוט שמעוני, נ"ד, קפ"ב)

- מהי תכליתה של הקהילה המעורבת בעיניי? האם היא מתמקדת בהארה פנימה או החוצה?
- האם אנחנו צריכים להיות מוטרדים מן השאלה מה מידת ההשפעה והאור שמשפיעה הקהילה שלנו על סביבתה?
- אילו מעשים שנעשים בקהילתנו יכולים להפוך, בלי מאמץ רב, לבעלי השפעה מחוץ לדימויותיה של הקהילה?
- אילו מעשים נדרשים מאתנו לעשות, אם אנחנו חפצים בכך, בכדי להוסיף אור בעולם?

2. מקום בעולם – האם לכולם יש מקום בקהילתנו?

אם ראה הרבה אוכלוסין של בני אדם אומר "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם חכם הרזים". כשם שאין פרצופותיהן דומין זה לזה, כך אין דעתן שווין זה לזה, אלא כל אחד ואחד יש לו דעה בפני עצמו. [...] תדע לך שהוא כן, שכן משה מבקש מן הקב"ה בשעת מיתה אמר לפניו: ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך דעתן של כל אחד ואחד, ואין דעתן של בניך דומין זה לזה, וכשאני מסתלק מהן בבקשה ממך מנה עליהם מנהיג שיהא סובלם לאחד ואחד לפי דעתו. (מדרש רבה על ספר במדבר כא)

- האם הקהילה שלנו מממשת את דברי החזון שעולים מן המדרש? באילו מובנים כן, ובאילו מובנים לא?
- אילו קולות לא נשמעים מספיק בקהילה שלנו? מדוע זה קורה?
- מה עלינו לעשות בכדי לתת מקום לקולות האלו להישמע?
- המדרש תולה את האחריות במנהיג. של מי האחריות בקהילה שלנו?

שבת הקהילות המאורכות

3. מקום בעולם – מקומה של הקהילה בעבור היחיד/ה

בשבוע הראשון להיותי בארץ עמדתי ליד הכותל המערבי... עמדתי במרחק של פסיעה מהכותל, מן האבנים, והרגשתי שאיני שייך. הרגשתי שהנני נטוע בהוויה אחרת. לא פסעתי צעד נוסף, אך מישהו משך בשרוולי, ביקש שאצטרף למניין. חבשתי כובע, הצטרפתי למניין. אמרתי תפילת מנחה, והגעתי.

זהו דבר יהודי, היותר ייחודי שביהדות – להיות אחד במניין. לדעת כי התשעה זקוקים לעשירי, והאחד לתשעה. אפשר שזה הדבר המשמעותי ביותר שביהדות, ואין דבר יותר ייחודי ויהודי בתנועה זו בה חונכתי.

תפילתי תמיד להיות אחד מכולם, שמילותי הטובות תצטרפנה למלים שממלמל הציבור. גם הקרוב לתיבה, הוא העובר לפני התיבה – ולא יותר. אין משמעות לחיים אם הם לעצמם. רק בזיקתם אל ההוויה, אל המלים שבאו עדיך – ובאים מרחוק לקראתך, יש משמעות לעמידה. א ח ד – אבל אחד בציבור.

(אבא קובנר, 'אחד מן המניין', בתוך על הגשר הצר - מסות בעל פה בעריכת שלום לוריא, תל אביב 1981, עמ' 121)

- הקהילות בימינו מלוות את היחידים בצורות ודרכים שונות. מה המקום שתופסת בעבורכם הקהילה המעורבת?
- במקרים רבים לצד הקהילה המעורבת או בתוכה ישנן קהילות מקבילות או תתי קהילות. לאילו קהילות אתם מרגישים שאתם משתייכים, ומה המקום שתופסת הקהילה המעורבת בתוך המרחב הקהילתי שלכם?
- האם אתם מרוצים מהמקום שהיא תופסת בחייכם?
- מה הייתם רוצים שיראה אחרת ביחס שביניכם ובין הקהילה, או בין הקהילות השונות והקהילה המעורבת?

